

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 266-1930)

Originalt emne

Arbejderforhold

Arbejderforhold/Foranstaltninger mod Arbejdsløshed (Nødhjælpsarbejde, Ungdomsarbejde)

Gader

Gader/Anlæg og Istandsættelse af Gader og Veje

Uddrag fra byrådsmødet den 19. juni 1930 - side 5

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 266-1930)

Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende Iværksættelse af Skærveslagning til Niels Ebbesensvej.

Udvalget foreslaar, at der i Lighed med i Fjor benyttes ugifte Arbejdere, der har opbrugt al vedtægtsmæssig Understøttelse, og at hver Arbejder kun maa slaa 3 m3 ugentlig til en Pris af 8 Kr. pr. m3.

Borgmesteren vilde blot gøre den lille Bemærkning, at man kunde købe maskinslaaede Skærver billigere, men Taleren vilde alligevel henstille, at man indtil videre fortsætter paa den af Udvalget foreslaaede Maade.

Holst-Knudsen henstillede, at man i det Omfang, hvor det er foreneligt med Vejarbejdet, venter med Skærveslagning til hen mod Vinteren, for der var næppe i Øjeblikket Trang til at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang.

Andr. Brisch svarede, at der var en Misforstaaelse, for skønt der var meget Arbejde i Gang i Aarhus, var der alligevel mange Arbejdsløse, især blandt de ugifte. Kommunen skulde



bruge en hel Del Skærver i Løbet af Sommeren, saa man forrykkede ikke noget ved dette Forsøg paa at mildne Arbejdsløsheden.

Holst - Knudsen fandt det interessant at høre, at det drejede sig om ugifte Arbejdere, for samtidig med, at det ude paa Landet var komplet umuligt at skaffe fornøden Arbejdskraft, satte man her Nødarbejder i Gang til Fordel for unge ugifte Folk, og det burde man være varsom med.

Andr. Bitsch gjorde opmærksom paa, at der kun var Tale om en Fortjeneste paa 24 Kr. om Ugen, saa hvis Landboerne vilde betale en ordentlig Løn for Arbejdet, kunde det ikke kaldes en Konkurrence.

Holst-Knudsen hævdede, at i Sommertiden burde ugifte Arbejdere tage det Arbejde, de kunde faa, saafremt de kunde udføre det, og Lønnen maatte rette sig efter den almindelige Markedspris.

Chr. Nielsen troede ikke, at Landboerne manglede Arbejdskraft, ellers vægrede de sig næppe ved at betale den almindelige gængse Løn. Man kunde næppe i Længden opretholde den Form at sætte 24 Kr. som Maximum for en Ugeløn. Her var ikke Tale om Nødhjælpsarbejde, men om indskrænket Arbejdstid.

Holst-Knudsen fastholdt, at det maatte kaldes Nødhjælpsarbejde, naar man kunde købe Stenene billigere paa anden Maade. De unge Mennesker kunde faa Arbejde paa Landet, hvis de vilde have det.

J. Fogh Mogensen erindrede om, at Byraadet tidligere havde vedtaget at anvise Arbejde paa den Maade; nu var Skærverne sluppet op, og det var da naturligt at fortsætte, idet de unge Mennesker bevisligt ikke kunde faa Arbejde, og det var bedre end at sætte dem paa Forsørgelsesvæsenet. Taleren tvivlede meget om, at Hr. Holst-Knudsen kunde anvise Arbejde paa Landet til alle de unge Mennesker, men hvis det var Tilfældet, kunde en Fortjeneste paa 24 Kr. om Ugen næppe afholde dem fra at tage dette.

Chr. Nielsen indrømmede, at Stenene maaske kunde købes noget billigere paa anden Maade, men hvis Kommunen saa samtidig maatte give Understøttelse til en hel Del Mennesker, blev den reelle Udgift vist større, og moralsk set var det bedre at skaffe dem Arbejde end give Understøttelse.

Holst-Knudsen syntes, det var moralsk bedre at undlade at give Understøttelse til ugifte

Folk i Sommermaanederne. Arbejdsforholdene paa Landet omkring Aarhus var særdeles vanskelige, idet det var umuligt for Landmændene at skaffe sig Folk netop paa Grund af Aarhus Kommunes Understøttelse til ugilte Arbejdere, og denne Skærveslagning maatte kaldes Understøttelse.

Leonhard Hansen fandt det let nok at sige, at de Arbejdsløse skal søge ud paa Landet. Der fandtes f. Eks. for Øjeblikket i Aarhus 150 - 200 arbejdsløse Maskinarbejdere, og Taleren vilde anmode Landsretssagføreren om at oplyse, hvor de kunde faa Arbejde; men man maatte vel gaa ud fra, at Landboerne vil betale den tarifmæssige Løn. Det maatte dog ogsaa tages i Betragtning, at mange af disse Mennesker ikke har Spor af Kendskab til Landarbejde og derfor næppe kunde paatage sig Roearbejde o. lign. Skærveslagning var en god Foranstaltning af Brolægningsudvalget, selv om det var en skandaløs ringe Fortjeneste, for man kunde ikke nægte disse unge Mennesker baade Understøttelse og Arbejde; de var Borgere i Byen, som betalte deres Skatter, og de havde samme Ret til at være her som andre.

Chr. Nielsen benægtede, at der her var Tale om Understøttelse, idet de fik en Arbejdsløn paa 24 Kr. ugentlig for at slaa Skærver.

H. P. Christensen vilde gøre Landsretssagføreren opmærksom paa, at alle de Landmænd, der ønskede Arbejdskraft, og som vilde betale den gældende Løn for Landarbejdere, kunde faa Folk nok i Aarhus ved Henvendelse til Anvisningskontoret.

Holst-Knudsen var klar over, at det var Kernepunktet; men de fleste Landmænd var ikke Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen; de beregnede Lønnen efter den gængse Løn for en Karl paa Egnen, og det var ikke nogen Ulykke for en ung Mand, hvis han maatte tage en Plads paa Landet til en saadan Løn; han havde i hvert Fald bedre deraf end at gaa i Byen og hæve Understøttelse.

H. P. Christensen svarede, at man kunde næppe forlange, at Folk skal tage Roearbejde til en Løn af 1,50 Kr. om Dagen foruden Kosten. Der fandtes en Organisation af Landarbejdere, og Taleren vilde i hvert Fald ikke være med til at kræve, at Folk skal tage Arbejde paa Landet under den Betaling, som var fastsat af Organisationen.

Indstillingen vedtoges.